

Terløse8. September 1573.

Kirsten Bølle til Birgitte Bølle.

Hun udtaler sin Sorg over »det gode Menneskes« Død; da Kristoffer nil rejse did til Landet, beder hun Birgitte om at følge ham; hun beder hende være sig behjælpelig med at faa de Malerier igen, den afdøde havde.

Myn aller kieriiste søster, gud uere allttiid hoss diig mett syn hielliige andss nade och beuare diig allttiid nadelliige och uell bade ttiill ssell och liiff ffra siigdom och ffra ssynnd och sariig och ffra alltt dett, ssom diig kannnd uere skadeliigtt, dett uiill ieg trolig ynske och bede gud om. Myn hiertte kiere søster, giiffuer ieg diig ganndske uenndliige att uiide, att ieg haffuer nu bekomed diinn uellmenntte skriiffuellsse och diinn gode, hulle menyng dery uell fforstann, huess ieg alldriig uell fforgllemme denn uellgiernniig mett alltt anned y alld ttrøhed och uiill, ssaa lennge ieg leffuer, ffiinndis diinn hulle søster ttiill att fforttiienne myd alltt dett gode, y myn riinge magtt er, der ieg ued att giøre, der diig kiertt er. Mynn hiert kiere ssøster, ieg kand icke skriiffue, ssaa hiertteliige ontt dette gode meniiskess død giør mig, gud allmiicttiigste unde och giiffue ham denn euiige erre och gleder, der alldriig kommer [s. 208](#) ende paa, gud ffor ssyn kiere ssønns skyld unde och giiffue ham dett euiige liiff efftter dette liiff och enn erreffu[l]d och och (!) gledeliige opstannedsse med alle gode krestnne. Myn aller kieriiste søster, formercker ieg y diin gode skriiuuellsse, att myn broder actter siig her stragss offuer ttiill lanned, herre gud giiffue, hannd giør enn lyckssaliige och enn gode rygsse och kommer ssund och helbrede, och beder ieg diig ssaa hiertteliige giernn, om dett er diig nogendlund mueliigtt, att du uiille da ffølg offuer med hanem, och der ssom du icke kannnd komme ssaa snartt, daa beder ieg diig ffor guds skyld, att du uiilltt komme, dett aller første diig mulig er. Myn aller kiieriiste ssøster, ieg kannnd icke skriiffue mer, dii diitt bud haster ssaa, mens du skalltt, saa lennge ieg leffuer, ffynde mig y alld huldhed, som diig bør att fiinde diinn hulle ssøster. Ieg uiill, mynn aller kieriiste ssøster, nu och ttiill euiige ttiid haffue diig gud allmecttiigste ssaa ttroliige befalliinndiis som mig sell, hannd unde uoss snartt att fiindis sunde och hellbrede och y guds frygtt, och ynsker ieg mynn kiere broder och diig allttiid mange gode netter och alltt dett, y kannnd haffue glede och gott aff. Dattem Tterssløsse uor frue dag¹ or etc. 1573.

Kiirstenn Bøller.

M. a. k. ssøstter², yeg beder deg ffor gud skyl, ad du veltt gøre dyn sttørstte flytt y, ad thett kan nu blyue vell bestteled mett dette go, ffrome meneskes begraulse, here gud vne och gyue ham den euyge ere och glede, ssom alry komer ende paa, och tthett euyge lyff efftter dette lyff. Och kan yeg deg, m. h. k. s., alryg nocksom ffulttacke, ffor du ttenker meg saa ttrolygen y altteg. [s. 209](#) Och ber yeg deg saa rettelygen gerne, ad du veltt gøre dyn fflytt y, ad yeg kan beko[me] tthy ttu maleverck ygen, och er der en sttor ttale¹, som han ffeck sttrax efftter hans brylop², och lod han hentte den mett sett eged bod, och hade han tthett lyle maleverck lenge ffør, som Per maler gyore paa Gunersløff, tthett er paa permentt. M. h. k. s., gør nu y altteg, som yeg ttror deg ttell, och ttror yeg myn broder och deg saa vell, ad y vele ttale mett meg, sttrax y komer hem. Nu gud haue eder y syn høgestte beskermelse.

Udskrift: Ttiill mynn aller kieriiste søster fru Beriitte Christofer Gyøes ganndske uennlliige ttiill skreued.